

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XLIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

Salutem Clarissime Domine Doctor.

Quanquam non dubito, inopinatum meum discessum variis hominum iudiciis agitari: tamen spero, eum apud te multis de causis & antea actis sermonibus excusatum satis. Novit D. Pfarrerus, quam ob rem discesserim: Is procul dubio tecum copiosius contulit. Cæterum quia inter alia etiam Visitationis Ecclesiarum officium à Dominis meis est imperatum, te peramanter rogo & oro, ut non graveris formam, quâ tu usus es & uteris, meis sumptibus per Michaelem meum descriptam mihi communicare. Facies hac in re officium mihi longè omnium gratissimum. Contenderem hoc non abs re pluribus verbis, si de tua erga me humanitate dubitarem. Quæ autem & qualis sit mea vocatio, quis & qualis Ecclesiæ hujus status, proximè, cum vacaverit amplius, scribam copiosissimè. Scripsi ad Conventum vestrum literas: Et in iis commune omnium vestrum testimonium perii. Hoc ut grato animo mihi communitis, peramanter rogo. Nova apud nos de Turca sparguntur multa, sed adhuc incertis rumoribus. Si quid cognoverimus certi, faciam, ut scias. Rogo autem, ut quia officiis jam & personis sumus disjuncti, pro veteris amicitiae nostræ vinculo, non graveris scriptis literis mecum colloqui. Honestissimam uxorem tuam meo nomine salutabis. Et tibi uxorem & liberos, cum primis vero socrum meam, habeto communem. Datum Ulmæ 30. Novembris, Anno 1556.

Tua humanit. Studiofiff.

Ludovicus Rabus, D.

Ministri Ecclesiæ Dei, quæ est Argentorati, Salutem

dicum omnibus lecturis has literas.

Petivit à nobis hinc discessurus, Clarissimus & Reverendus vir, Ludovicus Rabus, Sacræ Theologiæ Doctor, suæ apud nos tam vitæ & conversationis, quàm ministerii administrati testimonium, id illi summa voluntate de totius Conventus nostri Ecclesiastici sententia impertivimus. Cum enim undecim annis una nobiscum, in publico ministerio Argentoratensis Ecclesiæ fuerit, singularem in ipso semper cum diligentiam tum etiam fidem & pietatem deprehendimus. Inservivit primis annis in Cathedrali, ut vocant, Ecclesiæ nostræ Civitatis, Diaconum agens, sed suam operam & industriam in eo officio ita Ecclesiæ illi approbavit, ut non tantum gratus & acceptus esset omnibus,

H 3

sed

sed etiam cum in ipso conspicerentur virtutes, & præclara dona Dei, quibus juxta doctrinam Apostoli Ecclesiæ insignem aliquem Pastorem præditum esse oportet, unde & factum est, ut cum Reverendus & Sanctiss. memoriæ vir, Magister Matthæus Cellius, ex hac vita ad æternam illam Ecclesiam commigrasset, facta electione communibus piorum suffragiis in præstantissimi dicti viri locum susciperetur. Etsi autem paulò post suborta per Germaniam gravi Ecclesiarum persecutione coactus fuerit, sicut & alii, in aliam commigrare Ecclesiam, infraçto tamen animo adversus omnes adversariorum insultus semper perstitit, & magna constantia & alacritate una nobiscum sanæ doctrinæ corruptelis, quæ magno applausu proponebantur, contradixit, solidis tum argumentis, tum Sacrarum Scripturarum testimoniis, AntiChristi fraudes, imposturam & multiplicem Idolomaniam detegens, totisque viribus in hoc ipsum incubuit, ut suis auditoribus fundamenta Christianæ Religionis, rectè & synceriter secundum Augustanæ Confessionis formulam traderet, quam novit diligenter, considerata universa antiquitate, verè esse consensum Catholicæ Ecclesiæ Dei, & firmis Sacræ Scripturæ testimoniis niti. Quod ad vitam verò ejus & conversationem attinet, bonâ conscientia hoc illi testimonium deferimus, inculpatè ipsum apud nos vixisse, & nobiscum in eodem ministerio, sicut concordiam & amicitia officia studiose coluisse, ita etiam amanter singulis decentem reverentiam præstitisse, ac ut fratres suos & dilectos Consymmitas esse complexum. Itaque cum intelleximus, eum à nobis ad Ulmenis Ecclesiæ gubernationem avocari, plurimum sanè perturbati fuimus, non quod istam felicitatem illi Ecclesiæ invideamus, sed quod non immeritò tanto viro & Collegâ nos, nostramque Ecclesiam orbari, hoc præsertim tam perturbato & periculoso tempore, dolemus. Sicut autem Filius Dei in agone suo precatur æternum patrem, ut server Ecclesiam, ac faciat, ut omnes unum simus in ipso, ita nostros quoq; gemitus & vota ad ardentissimam precationem hujus summi Sacerdotis Filii Dei adjungimus, ut in hac ultima mundi senectâ semper sibi æternam Ecclesiam, tam Ulmæ quàm in his regionibus, colligat, ne lumen suæ doctrinæ & aliarum honestarum artium apud nos extingui sinat, ac mentes nostras gubernet, Spirituque Sancto copulet & efficiat, ut in utraque Ecclesia nostra ministeria sint salutaria, Amen. Datum Argentorati, 25. Januarii Anno Christi 1557.

XLIV.

S Etsi literarum tuarum ingenti desiderio tenear, Vir ornatiss. eò tamen facilius fero silentium, quod id negociis tuis imputem, quorum magnitudinem, vel ex meis qualibuscunque æstimare possum, Velim tamen, ut vel